

Fordelingsnævnet

A Kommune

Dato: 20. september 2007
Kontor: Kommunaladm. kt.
J.nr.: 2006-2422-19
Sagsbeh.: mwp

A Kommunes klage til Fordelingsnævnet over **B** Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for **Selskab 1 (S1)** og **Selskab 2 (S2)** for indkomståret 2004 samt klage over **B** Kommunes regulering af fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for samme selskaber for indkomstårene 2001, 2002 og 2003.

Sagens baggrund

A Kommune har ved brev af 6. juni 2006 klaget til Fordelingsnævnet over **B** Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for **S1**, moderselskabs **M** og **S2** for indkomståret 2004.

Kommune har ligeledes ved brev af 6. juni 2006 klaget over **B** Kommunes regulering af fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for samme selskaber for indkomstårene 2001, 2002 og 2003.

Ved brev af 14. juli 2006 har **A** Kommune påklaget den af kommunen selv foretagne fordeling for en række forsikringsselskaber med anmodning om, at behandlingen af disse klager sættes i bero indtil **A** Kommunes klage over **B** Kommunes fordeling i nærværende sag er blevet behandlet i Fordelingsnævnet.

Baggrunden for **A** Kommunes klage er, at **B** Kommune har fordelt den kommunale andel af selskabsskatten for **S1** til de kommuner, hvori selskaberne har selvstændige kontorer på grundlag af bruttopræmieindtægten.

B Kommune har fordelt den kommunale andel af selskabsskatten for **S2** efter lønudgifter i de enkelte kommuner, hvori selskabet har selvstændige kontorer, da **S2** ikke har kunnet give oplysninger om bruttopræmieindtægt fordelt på de enkelte kommuner.

Kommunernes påstande og argumentation

A Kommunes påstande er, at **B** Kommune skal fordele den kommunale andel af selskabsskatten for de pågældende forsikringsselskaber til de kommuner, hvori selskaberne har forsikringstagere, og at fordelingen skal ske på grundlag af bruttopræmieindtægten fordelt på forsikringstagerne i de enkelte kommuner, og at reguleringer af fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for vedkommende selskaber for indkomstårene 2001, 2002 og 2003 skal fordeles efter samme fordelingsprincip.

Til støtte for sin påstand har **A** Kommune anført:

- At det følger af kommuneskatteloven, at fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for forsikringsselskaber skal ske efter forsikringsselskabernes anvisning.
- At fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten efter **B** Kommunes metode ikke er praktisk mulig.
- At der ikke ses at være grundlag for i kommuneskatteloven at indfortolke et krav om, at den kommunale andel af selskabsskatten for forsikringsselskaber kun skal fordeles mellem kommuner, hvori forsikringsselskabet har selvstændige kontorer.

B Kommunes påstand er, at den kommunale andel af selskabsskatten for forsikringsselskaber skal fordeles mellem de kommuner, hvori selskabet har selvstændige kontorer, herunder eventuelt personlige forsikringsagenter, på grundlag af bruttopræmieindtægten.

Til støtte for sin påstand har **B** Kommune anført:

- At den anvendte fordelingsmetode stemmer godt overens med hovedfordelingsreglen i kommuneskatteloven, hvorefter den kommunale andel af selskabsskatten fordeles ud fra nettoindtægten i de kommuner, hvorfra der udøves virksomhed.

Bedømmelse af sagen

Det fremgår af kommuneskattelovens § 10, stk. 2, (lovbekendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003) at den kommunale andel af selskabsskatten tilfalder:

"... den eller de kommuner, hvori selskabet, foreningen m.v. driver virksomhed den 1. april i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. [...]"

Af kommuneskattelovens § 10, stk. 3, fremgår blandt andet:

"Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m.v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. [...]"

Det følger af kommuneskattelovens § 11, stk. 1, at:

"Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. [...]"

Det følger videre af kommuneskattelovens § 11, stk. 2, at:

"Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. [...] ... med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten."

Kommuneskattelovens § 10, stk. 3, regulerer, i hvilke kommuner et selskabs virksomhed må anses for drevet og dermed, hvilke kommuner der er andelsberettigede til en del af den kommunale andel af selskabsskatten.

Såfremt der er flere andelsberettigede kommuner efter kommuneskattelovens § 10, stk. 3, skal der ske fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten mellem disse kommuner.

Kommuner, der ikke er andelsberettigede efter kommuneskattelovens § 10, stk. 3, har ikke krav på at modtage andel af den kommunale andel af selskabsskatten.

Bestemmelsen i kommuneskattelovens § 10, stk. 3, medfører, at der ikke foreligger andelsberettigelse for kommuner, i hvilke et forsikringsselskab ikke har selvstændige kontorlokaler eller i øvrigt driver virksomhed i bestemmelsens forstand.

Forældelse og klageadgang

Reglerne om klageadgang til Fordelingsnævnet og forældelse følger af kommuneskattelovens § 12, stk. 3, der har følgende ordlyd:

"Mener en kommune, at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig, kan spørgsmålet inden 3 måneder efter, at der er givet meddelelse om fordelingsopgørelsen indbringes for fordelingsnævnet."

Nævnets afgørelse

Fordelingsnævnet har behandlet klagen på et møde i nævnet den 12. september 2007 og har truffet følgende afgørelse:

Med henvisning til kommuneskattelovens § 12, stk. 3, afviser nævnet **A** Kommunes klage for så vidt angår indkomstårene 2001, 2002 og 2003, da klagefristen for disse indkomstår er overskredet, og da der ikke er hjemmel til at klage over efterfølgende reguleringer.

Ligeledes med henvisning til kommuneskattelovens § 12, stk. 3, afviser nævnet **A** Kommunes klage over den af kommunen selv foretagne fordeling for en række forsikringsselskaber for indkomståret 2004, da der ikke findes hjemmel til, at en kommune kan påklage en fordeling, der er foretaget af kommunen selv.

Der gives **B** Kommune medhold i, at den kommunale andel af selskabsskatten for **S1** for indkomståret 2004 skal fordeles mellem de kommuner, hvori selskabet har selvstændige kontorer, på grundlag af bruttopræmieindtægten.

Der gives **B** Kommunes medhold i, at den kommunale andel af selskabsskatten for **S2** for indkomståret 2004 skal fordeles efter lønningsreglen i kommuneskattelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., da **S2** ikke har kunnet give oplysninger om bruttopræmieindtægt fordelt på de enkelte kommuner.

P.N.V.

Erik Toftgaard

/Maria Wegener-Petersen

